

PREGÀRIES VIVES

Manolo

ÍNDIX:

<u>Gràcies, Senyor.....</u>	<u>3</u>
<u>Vull celebrar la vida.....</u>	<u>3</u>
<u>Tu em parles, Senyor.....</u>	<u>4</u>
<u>Estic content.....</u>	<u>5</u>
<u>Perdó, Senyor.....</u>	<u>6</u>
<u>Senyor, et demano.....</u>	<u>7</u>
<u>Estic cansat.....</u>	<u>8</u>
<u>Avui he contemplat.....</u>	<u>8</u>
<u>No he pogut descansar!.....</u>	<u>9</u>
<u>La meva amiga està malalta.....</u>	<u>9</u>
<u>L'amor en parella.....</u>	<u>11</u>
<u>Estic desconcertat.....</u>	<u>12</u>
<u>Ell Sempre somriu.....</u>	<u>13</u>
<u>Comptar fins a deu.....</u>	<u>14</u>
<u>Pregària d'un animador.....</u>	<u>15</u>
<u>Ens ha parlat de tu.....</u>	<u>15</u>
<u>Treballadors de la teva vinya.....</u>	<u>16</u>
<u>L'entrepà.....</u>	<u>17</u>
<u>Alegria dins el "Metro".....</u>	<u>19</u>
<u>Parenostre.....</u>	<u>20</u>
<u>No hi havia coixins!.....</u>	<u>21</u>
<u>T'he sentit, Senyor!.....</u>	<u>22</u>
<u>El carnet.....</u>	<u>23</u>
<u>Reia tot pregunt.....</u>	<u>24</u>

GRÀCIES, SENYOR

Gràcies, Senyor, pel nou dia

Gràcies, Senyor, pels qui m'estimen

Gràcies, Senyor, per la salut que disfruto

Gràcies, Senyor, pel meu treball

Gràcies, Senyor, pel meu esforç

Gràcies, Senyor, pels meus companys

Gràcies, Senyor, pels dons i qualitats que m'has donat

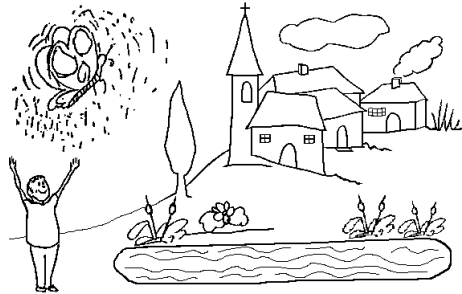

I gràcies per estimar-me de tot cor!

VULL CELEBRAR LA VIDA

Vull celebrar la vida,
vull ser agraït,
vull estimar els altres,
vull disfrutar del que faig,
vull escoltar als qui em parlen,
vull mirar amb els ulls clars,
vull ser feliç.
Vull, Jesús, veure't
en el somriure de la gent.

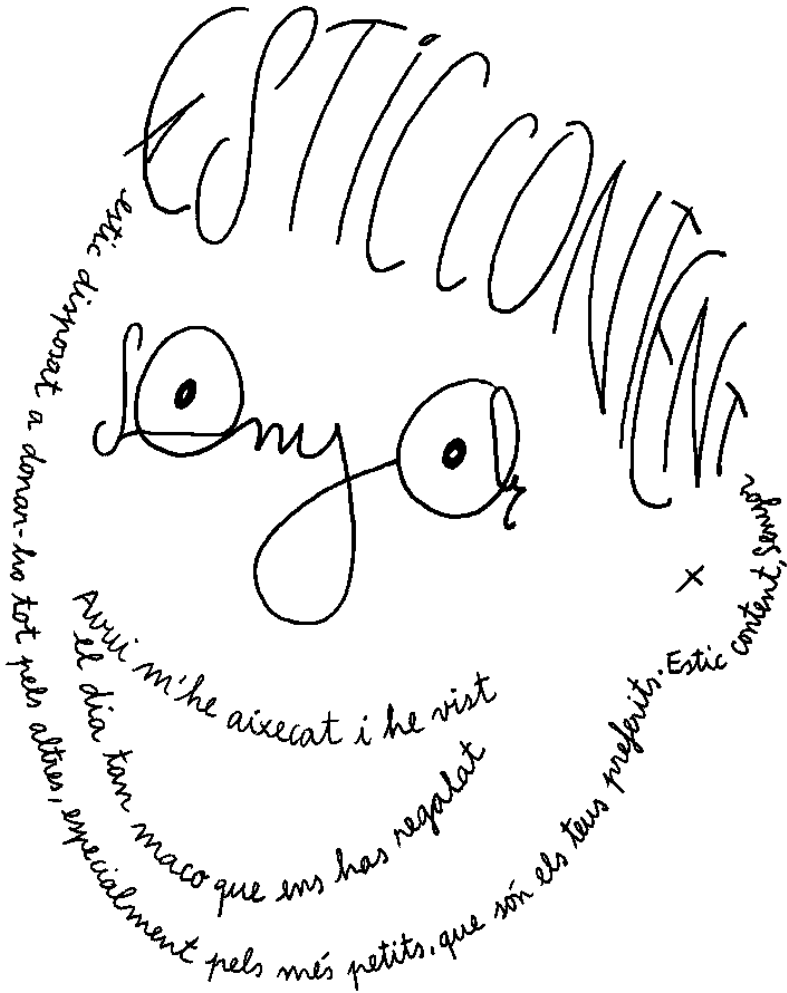
TU EM PARLES, SENYOR

Tu em parles, Senyor, a través de la gent.
Tu em veus a través dels seus ulls.
M'estimes a través dels seus cors.
M'escoltes a través de les seves orelles.
M'aculls a casa seva
i jugues amb mi a través dels meus amics
Llavors...

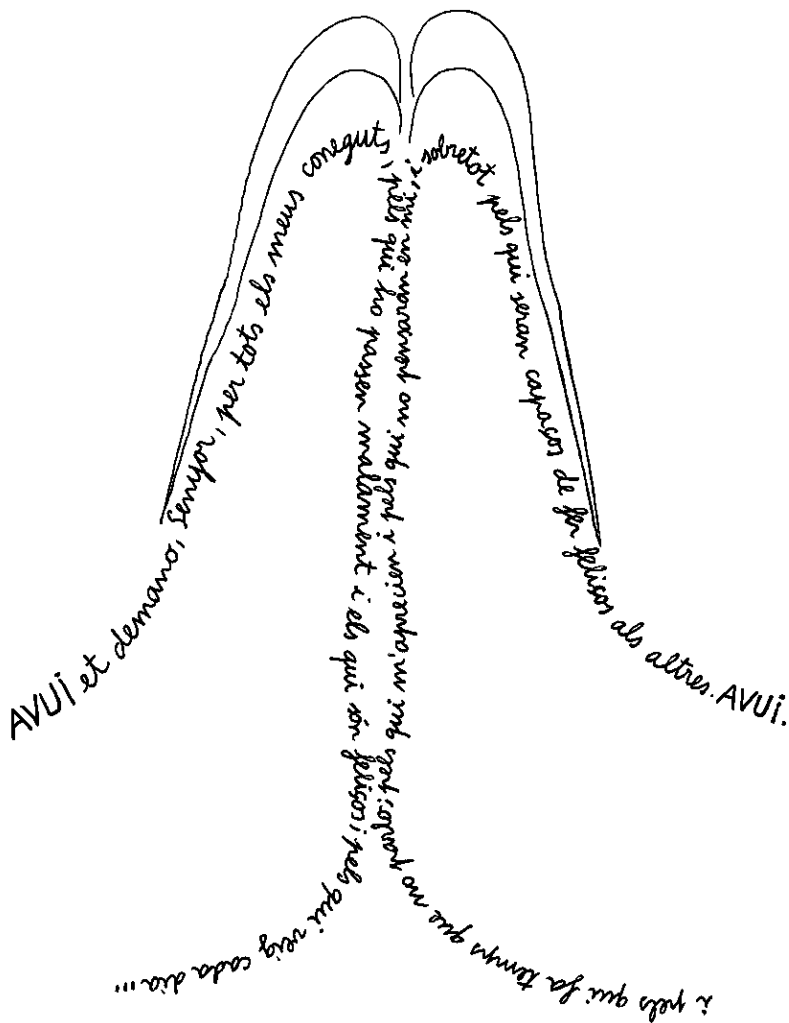
Per què, de vegades, em costa tant
parlar-te...
veure't...
estimar-te...
escoltar-te...
acollir-te...
i jugar amb tu?

Senyor, desperta'm que estic ADORMIT!!!

ESTIC CONTENT

SENYOR, ET DEMANO

AVUI et demano, Senyor, per tots els meus coneguts,
i pels que far templa que no ho puguin fer cap altre; pels que no
s'han fet cap altre; pels que m'apareixen i pels que no pensaran en mi,
i sobretot pels que seran capços de fer pèssim als altres. AVUI.

AVUI HE CONTEMPLAT

He contemplat avui la serenor del cel,
la joia de la mare en recollir el nen a la sortida de l'escola,
la cara de cansament i satisfacció en tornar de l'excursió,
l'alegria dels infants jugant a la plaça,
les ganes de compartir quan s'han portat al David,
l'esperit de festa a l'espectacle piro musical,

...

Avui, t'he contemplat, Senyor,
en cada rostre,
en cada batec,
en la vida del carrer.

I et vull dir que m'he trobat feliç a la teva presència.
Hola, Jesús. Aquí em tens.

NO HE POGUT DESCANSAR!

Aquesta nit no he pogut descansar.
M'he passat molta estona pensant en Tu,
parlant i escoltant.
He tingut la "temptació" d'aixecar-me
i escriure alguna pregària,
el cap i el cor em bullien...
Finalment m'ha arribat la serenor.
Ara, més tranquil·lament, puc dir-te
que a estones em tens el cor robat
i que em dol que,
en molts altres moments,
no sigui capaç de viure així
aquesta relació amb TU.

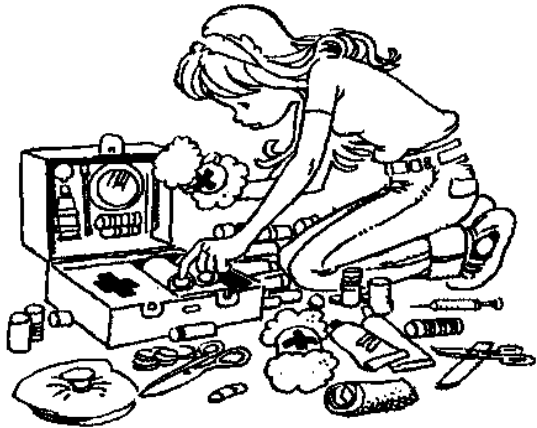
¿És, potser, perquè també el meu amor
envers els altres falla molt sovint?

Senyor, fes-te sempre present a la meva vida,
encara que no em deixis descansar.

LA MEVA AMIGA ESTÀ MALALTA

Senyor, ja saps que ella té càncer.
Per a mi va ser una notícia inesperada,
ella, que sempre ha desbordat alegria,
ganes de viure, força i vitalitat.
Però ara ha estat operada. Urgentment.
El tumor era maligne i agressiu.
Continua en tractament.
La malaltia no l'abandona,
però ella vol continuar vivint,
i vol disfrutar dels molts amics que té
amb salut,
i forces,
i una vida renovada...
Quins plans tens tu per ella, Senyor?
Ajuda-la a no perdre la il·lusió
ni la pau interior.
Ajuda'ns a nosaltres a saber compartir amb ella
tot el seu patiment,
i les ganes de viure,
i la fe.
Ajuda'ns, Senyor!

L'AMOR EN PARELLA

Ens estimem? Ens estimem!
És clar que ens estimem!
Però aquest amor que ens ha portat
a compartir la nostra vida
i a fer un projecte de vida junts,
no sempre és un amor amable,
no sempre és palpable i explícit,
no sempre és alegre i pacient...
i sovint, el problema sóc jo.
Què no donaria jo, Senyor,
per mostrar major comprensió
envers la meva estimada dona,
més dolcesa, més sensibilitat!
Sacseja, Senyor Jesús, el meu cor,
buida'l de mi mateix
i fes que s'ompli d'ella
fins que vessi,
fins que m'oblidi de mi mateix,
fins que brilli, un altre cop,
aquell gran amor
que un dia va fer el miracle:
L'amor desinteressat i enamorat
del descobriment de l'altra,
de la rendició absoluta als seus braços,
sabent que, a partir de llavors,
podia compartir el meu camí amb ella
i amb ella, amb Tu
i amb els fills que després vinguessin.
Sacseja, Senyor, el meu cor.

ESTIC DESCONCERTAT

Estic desconcertat, Senyor,
torbat i atordit.

Avui ens ha dit una "professional"
que "ser models massa coherents"
per als nostres fills,
no és bo.

Més encara. Ens ha dit que és molt dolent!
perquè, llavors, els fills no poden separar
norma i vivència de la norma,
obediència i transgressió
...!

o sigui, que ser pares permissius és dolent,
però ser autoritaris, també.

Passar dels fills, per descomptat,
però ser "modèlics", també!

¿On queda allò de ser "amics i testimonis"?

¿Quina ha de ser, llavors,
la nostra manera de ser, de fer
i de presentar-nos com a pares?

¿Què hem de fer, Senyor?

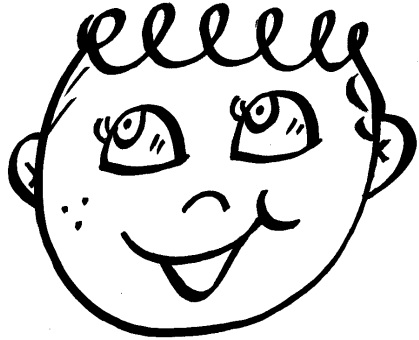
Què difícil és ser pares!...

Jesús, mira'm:

Tu què em dius?

ELL SEMPRE SOMRIU

Sempre somriu, Senyor.
Sempre està content.
Sempre està jugant.
És el més petit del grup
i el més viu.
Moltes vegades juga sol
o amb el seu amigueta.
Potser no vol o no volen participar
als jocs que fem la resta...
Però ells s'ho passen bé, Senyor.

Dóna'm, si us plau,
una mica de la seva alegria,
del seu bon humor,
de les seves ganes de viure
i de riure.
Vull ser com un nen,
com aquest nen,
perquè estic convençut
que ell està vivint ja
en el Regne que tu anunciaves.
Amen. Al·leluia.

COMPTAR FINS A DEU

1, 2, 3, 4, 5... i 10.

No hi ha manera, Senyor!
Per més que m'ho proposo,
cada vegada que m'enfado,
intento comptar fins a deu.
Però no funciona.

No funciona perquè a vegades
no em dóna temps d'arribar fins al deu,
o perquè igualment la reacció
que acabo tenint, és negativa
o... què sé jo per què!

Què he de fer, Jesús,
per ser més pacient?
Per asserenar els meus impulsos?
Perquè no es desboquin
els meus sentiments,
la meva ràbia, la meva incomprensió?

Què he de fer, Jesús,
per contestar amb amabilitat,
amb tendresa i serenor?
Fins a quin número hauré de comptar?

...

*"No et dic set vegades,
sinó setanta vegades set". (Mt 18, 22)*
Déu meu! Ajuda'm, Senyor,
que sol no puc.

PREGÀRIA D'UN ANIMADOR

Fa anys que sóc animador.
M'agrada compartir amb els xavals
les seves ganes de viure,
de jugar, de riure,
de plantejar-se les coses
a petita escala,
amb ingenuïtat, fins i tot,
amb decisió...
N'he fet una opció
i intento fruit-ne,
ser coherent,
aprendre i rebre.
No vull perdre aquest punt
d'innocència i de frescor,
d'aldarull i de gresca,
d'immediatesa i de canvi,
de sinceritat i de brusquedat...
*"si no torneu a ser com els infants,
no entrareu pas al Regne del cel"* (Mt 18,2).
Tu has estat clar, Jesús,
i jo vull ser un d'aquests infants,
vull saber veure el que és essencial,
allò que sovint és invisible
als ulls dels adults.
Vull veure amb els teus ulls
per reconèixer en els infants
el rostre del bon Déu.

ENS HA PARLAT DE TU

Ens ha parlat de tu, Senyor!
Ens ha parlat de tu
i ens ha dit que tu parles sempre
encara que no sempre et sapiguem reconèixer,
perquè et serveixes de molts instruments,
perquè el que tu vols
és que visquem com a persones,
estimant-nos,
i sabent donar raó del nostre amor.
I el més important
són sempre les persones,
i que tu mai fas retrets,
sinó que t'apropes,
ens mires amb aquests ulls teus
que travessen les mirades
i ens mostres la teva empatia,
perquè és això, Senyor, el que tu fas
et poses dins de la nostra pell
i ens acompanyes sempre
i pateixes i estimes amb nosaltres
sense voler fer-nos diferents,
perquè el teu Pare,
el nostre Pare,
ens va fer així per Amor.
I, tots plegats, ens hem quedat
contents, admirats, de la teva forma de fer,
i hem comprès que avui
t'has fet servir d'ell per transmetre'ns
una mica del teu Amor.
Eternament gràcies, Jesús.

TREBALLADORS DE LA TEVA VINYA

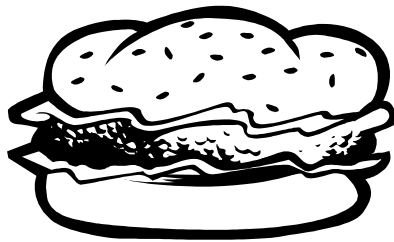
Avui et vull donar gràcies, Senyor,
per haver-me donat el do
de ser un dels teus treballadors
i per estar envoltat de persones
entregades i compromeses,
i per d'altres que estan en camí,
i alguns altres que s'ho volen plantejar.
Realment, reconec, Senyor,
que m'has fet un regal i
encara que, moltes vegades,
jo no estigui a l'alçada del que em demanes,
sé que m'estimes i m'acompanyes
i que m'ensenyes amb amor,
i que em dones, contínuament,
noves oportunitats.

Avui, hem fet un estudi d'Evangelí
sobre la figura de Pere,
destacant una impulsivitat,
que el portava a ficar sovint la pota...
Però tu sempre hi eres al seu costat,
i confiaves en ell, malgrat les seves febleses.
I, finalment, m'ha arribat al cor
la confessió que et fa a la vora de la mar:
*"Senyor, tu ho saps tot;
ja ho saps, que t'estimo"*. (Jn 21, 17).
Senyor, tu saps que t'estimo
i que moltes vegades no dono la talla.
Fes que mai m'oblidi del teu amor!

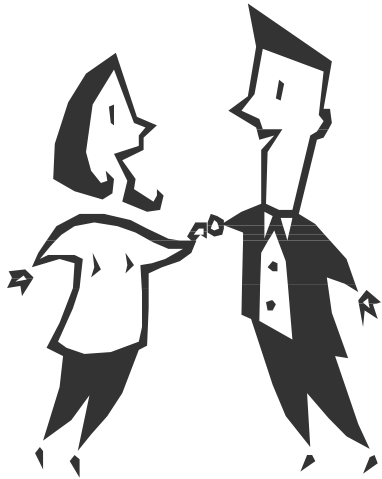
L'ENTREPÀ

Quina alegria m'has donat, Senyor!
T'he vist en el gest petit,
sincer i gratificant,
d'un entrepà.
Tenia reunió a Barcelona,
era divendres a la nit,
jo he vingut puntual
i no havia pogut sopar a casa;
llavors, han vingut els de la "*Comi*",
havien acabat la seva reunió
i portaven entrepans per a ells...
i m'han ofert un...
jo l'he refusat amablement...
però han insistit...
i m'ha sabut a glòria!
És això, Senyor.
Sí, estic convençut.
L'amor, la fe, el compromís,
s'encarnen en aquests petits gestos
plens de senzillesa i despreniment.
Gràcies, Senyor, per deixar-me
assaborir-te en un entrepà!!!

ALEGRIA DINS EL "METRO"

Estava dins el vagó del Metro,
de sobte un grup de gent
ha entrat de forma escandalosa.
Jo estava llegint i m'ha molestat molt,
m'ha semblat un acte incívic i groller,
però llavors m'hi he fixat.
Me'ls he mirat i
m'he adonat que era un comiat de solter.
Eren sis joves madurets,
que anaven amb pameles i xiulets
i reien i cridaven,
i feien soroll,
i cantaven:
"Oé, oé, se nos casa, se nos casa..."
Se'ls veia contents,
saludablement contents,
i llavors he pensat que estava bé,
que era maco que algú expressés
una alegria "escandalosa" per amor
en aquesta societat
en la que només són notícia
la mort, la guerra i la tele-escombraria.
M'uneixo, Senyor, als seus crits de festa:
Proclamem-lo als quatre vents:
Visca l'amor,
i visca la gent
que és capaç d'enamorar-se:
"Oé, oé, oé!"

PARENOSTRE

Parenostre que penses en nosaltres,
que ens has fet amb les teves mans
i has adobat el nostre cor
posant-nos el teu Esperit.
Fes que sapiguem acollir-lo,
que l'alimentem i l'engrandim
comunicant-lo als nostres germans,
especialment als més petits,
aprenent d'ells i de tota la Creació.
Fes que aprenguem a descobrir
les teves petjades al món
i al cor de les persones.
Ajuda'ns a ser forts i decidits,
a no tirar-nos enrere ni a girar el cap
i a saber donar els fruits del teu Regne.
Tu que vius, estimes i pateixes dins nostre.
AMÉN.

NO HI HAVIA COIXINS!

Hem fet una sortida de cap de setmana.
Seguint el centre d'interès d'aquest curs,
hem anat a una “escola de màgia”,
i ha estat fantàstic, Senyor,
perquè els moments màgics de participació,
de diversió i de companyonia
han aflorat en tants moments!
És clar que també han hagut moments
dels “altres”, Senyor. Tu ho saps!
Però no ha estat la tònica general.

Hem jugat amb il·lusió.
Hem tingut tranquil·litat.
Han preparat jocs senzills i
han participat tots.
Ens ho hem passat bé.
I ho hem celebrat.
Pel matí hem fet una excursió
i han caminat a gust i
parlàvem entre nosaltres,
i corrien i estaven contents...

Per dir-te, Senyor, que el que no els ha agradat
ha estat que no hi havia coixins als llits!
Gràcies, Jesús, per donar-nos l'oportunitat
de gaudir durant aquest cap de setmana
de la companyia d'aquests infants.

Ah, i bona nit! No oblidis el teu coixí aquesta nit, Senyor.

T'HE SENTIT, SENYOR!

Avui t'he sentit, Senyor, en el silenci.
T'he sentit en la veu dels qui parlaven.
T'he sentit en el brogit del trànsit.
T'he sentit entre els crits dels infants.
T'he sentit en la tranquil·litat de la nit...
Però no he parat massa atenció.
No estic massa acostumat
a trobar-te a tot arreu,
enmig de la gent...
I això que sé de sobres que tu hi ets.
i que em parles,
i que m'esperes,
i que no em deixes en pau...
Però tinc problemes d'oïda.
No acabo de saber ben bé
què em vols comunicar,
què vols de mi...
“Vine i segueix-me” (Mt 19,21).

...
Si t'he de ser sincer, Jesús, ja m'ho temia.
Sé que l'únic que em demanes
és que sigui fidel a la teva crida.
Que visqui segons les meves qualitats,
i les posi al servei dels altres...
Amb amor i amb alegria.
I que la meva vida
sigui una vida digna dels fills de Déu. Amén.

EL CARNET

Hem fet la reunió de final de curs.
Érem pocs, però ha hagut molt bon ambient.
Hem començat sopant
i hem esperat als qui havien de venir.
Al final ens ha fet una mica de mandra
fer la reunió, Senyor,
però la responsabilitat ens ha pogut.
Ha estat una reunió a cavall entre dos dies
i quan ja estàvem acabant,
ha sortit un comentari irònic
sobre si donàvem un carnet als nous militants...
Ha estat una broma, Senyor,
però m'ha fet pensar.
Un carnet, Déu meu!!!
com si la militància cristiana
es pogués garantir amb un número i una foto
o com si ser militant quedés garantit amb un carnet...
Ja hem fet masses bajanades
en nom teu, no creus?
Ja fa temps que hem superat -gràcies a Déu-
l'exigència de tenir un reconeixement social
pel fet de ser cristians...
I no volem tornar-hi. No.
No en nom teu, Senyor!

REIA TOT PREGANT

L'altra nit estava ficant al llit
al “peque” de la casa.
Vam estar jugant una estona
i abans d'anar-me'n li vaig dir
que ja era l'hora de pregar i de dormir.
Ell tenia moltes ganes de jugar
però jo vaig començar a pregar el Parenostre...
Ell continuava jugant i reia.
Vaig estar a punt de cridar-li l'atenció
perquè es posés seriós:
estàvem pregant!
Però llavors, vaig pensar:
“Per què li vull reprendre?
És que no es pot parlar amb Déu
jugant i rient?
És que pregar ha de ser sempre seriós?
o, fins i tot, avorrit?”
I no li vaig dir res, Senyor!
I tot pregant em fixava en la seva cara:
estava content i pregava amb mi.
I reia. Sí, reia, Senyor,
amb l'alegria dels innocents.
I se'm va engrandir el cor,
i jo també vaig començar a somriure.
Gràcies, Senyor, per aquesta santa lliçó
que he après avui amb el David.

